

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

امانت چگونه ضایع می‌گردد؟

(ژباړه)

امام بخاری رحمه الله از ابوهریره رضی الله عنه روایت می‌کند که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«إِذَا ضُيِّعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ قَالَ: كَيْفَ إِضَاعَتُهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ»

ترجمه: چون امانت ضایع ساخته شود، انتظار قیامت را بکش. گفتند: یا رسول الله صلی الله علیه وسلم! امانت چگونه ضایع می‌گردد؟ فرمود: هرگاه امور به غیر اهلش (نااهلان) سپرده شود انتظار قیامت را بکش.

کرمانی گفت: مراد از "امر" تمام امور متعلق به دین از قبیل امارت، خلافت، و افتاء، قضاء و غیره می‌باشد. هم‌چنان کرمانی می‌گوید: لفظ اسند الامر الی غیر اهلہ" یعنی این‌که الله سبحانه و تعالی تعیین حکام را امانتی بر عهده بندگان قرار داده و بر آنان فرض گردانیده که حکام خود را نصیحت و محاسبه کنند. بنابراین، بر مسلمانان شایسته و سزاوار است که امور خود را به اهل دین بسپارند؛ زیرا اگر پیشبرد امور خود را به غیر اهل دین بسپارند، امانتی را که الله سبحانه و تعالی به آن‌ها سپرده ضایع کرده است.

ما در زمانی زندگی می‌کنیم که زمام امور، با وجود این‌که موضوعی بس اساسی است به حکام خائنی سپرده شده که اهلیت آن را ندارند و ما همه روزه با آن‌ها سر و کار داریم. این افراد لیاقت حکومت‌داری را ندارند؛ زیرا توسط کفار استعمارگر تعیین شده و بر مسلمانان سلطه یافته‌اند، انواع شکنجه‌ها را بر مسلمانان روا داشته و بر کفر آشکار حکم می‌کند؛ حال آن‌که این حکام مزدور از پس یک کار ساده بر نمی‌آیند و حاکم‌نما و مردنماهایی هستند که امانت توسط آنان ضایع شده و خیانت جای امانت را اشغال کرده است. حاکمیت آن‌ها کسانی را می‌پذیرند که راضی هستند، به نوبه خود بخشی از بدی‌های آنان باشند و افرادی هم‌چون علماء، عالم‌نماها، مفتی‌ها و قضاتی وجود دارند که از آن‌ها پیروی نموده و از حاکمیت‌شان خوشنود هستند و هیچ کدام از اعمال ناروای‌شان را محکوم و نکوهش نمی‌کنند.

این اشخاص به الله سبحانه و تعالی، رسول الله صلی الله علیه وسلم و مسلمانان خیانت کرده‌اند و به امانتی که به ایشان سپرده شده است آگاهانه خیانت کرده‌اند. آن‌ها کسانی هستند که آیات الله سبحانه و تعالی را به سخره گرفته و مفهوم کلام الله متعال را تحریف کردند و گمراهانی هستند که امانت علم و حکم را ضایع کردند.

امانت هرگز بر زمین بر نمی‌گردد، مگر این‌که امر (حکومت) به اهلش یعنی اهل دین سپرده شود؛ کسانی که به سوی برپایی خلافت بر منهج نبوت دعوت می‌کنند؛ خلافتی که خیانت را از بین برده و امانت را ایجاد می‌کنند.

بار الها، خلافت را زودتر برپا گردان و ما را از جمله لشکریان مسلمانانی قرار بده که شاهد حاکمیت آن باشند!